

Efter § 8 skal der afholdes *patientmøder*, hvis det er besluttet ikke at oprette patientråd, jf. § 1, stk. 2. De ovennævnte regler om patientråd gælder også for patientmøder med de ændringer, forholdene tilsiger, jf. § 8, stk. 2. Det antages bl.a. at indebære, at patientmøder kan afholdes hyppigere end patientråd, og at deltagelse i patientmøder ikke nødvendigvis afhænger af, om den pågældende er valgt, men efter omstændighederne kan omfatte alle, der er indlagt på vedkommende psykiatriske afdeling. På patientmøder kan i øvrigt alle anliggender vedrørende sygehuset eller afdelingen drøftes, bortset fra spørgsmål, der vedrører enkeltpersoners forhold, jf. § 9.

I psykiatrilovsundersøgelsen anføres det, at ordningen med patientråd og patientmøder ikke fungerer hensigtsmæssigt, jf. afsnit 3.5. ovenfor. Det nævnes i den forbindelse, at ordningen er af vekslende kvalitet og især ikke synes at fungere på de akutte lukkede afdelinger, hvor der anvendes mest tvang.

11.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at det må tillægges væsentlig betydning, at patienterne har mulighed for at øve indflydelse på egne forhold. Imidlertid tyder erfaringerne på, at den nugældende ordning med patientråd og patientmøder ikke fungerer efter hensigten. En mulig forklaring på dette forhold kan være, at de patienter, der er indlagt gennem længere tid, og som kunne drage nytte af ordningen, ofte på grund af deres sygdom har vanskeligt ved at deltage i arbejdet. En anden forklaring kunne være, at den største del af patientgruppen i dag udskrives så hurtigt fra de psykiatriske afdelinger, at det er vanskeligt at få ordningen til at fungere kontinuerligt.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at det kan overvejes at ophæve de nugældende bestemmelser om patientråd og patientmøder. Justitsministeriet finder dog også, at der fortsat bør sikres patienterne mulighed for at øve indflydelse på egne forhold, idet dette må antages at have betydning for, hvordan opholdet på en psykiatrisk afdeling opleves, og dermed også for behovet for tvangsansvendelse.

Justitsministeriet foreslår derfor, at psykiatrilovens § 30 i stedet affattes således, at sundhedsministeren kan fastsætte regler om patientindflydelse på psykiatriske afdelinger, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Formålet med en sådan bestemmelse er at give mulighed for administrativt at fastsætte nærmere regler om patientindflydelse. Med udtrykket »patientindflydelse« sigtes i den forbindelse til patientinddragelse i en bredere betydning end den nugældende formaliserede fremgangsmåde med oprettelse af patientråd eller afholdelse af patientmøder. Det forudsættes i øvrigt, at erfaringerne med patientråd og pa-

tientmøder indgår ved fastsættelsen af sådanne regler.

12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Forslaget om forenkling af klageordningen, således at alle klager over brugen af tvang, herunder tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse, i 1. instans indbringes for patientklagenævnet, indebærer, at patientklagenævnene vil skulle behandle et yderligere antal klagesager. Skønnet over dette antal er behæftet med betydelig usikkerhed, bl.a. fordi omfanget af tvangsansvendelsen, klagefrekvensen og antallet af klager, der frafaldes, påvirkes af en række faktorer, herunder forholdene på de psykiatriske institutioner, sagsbehandlingstiden, begrænsning af opsættende virkning af klage over tvangsbehandling m.v. Med disse betydelige usikkerheder skønnes det, at der som følge af lovforslaget vil skulle afgøres ca. 250-600 yderligere klagesager pr. år i landets patientklagenævn.

Lovforslaget indebærer endvidere yderligere krav til patientklagenævnenes sagsbehandling, herunder især en absolut sagsbehandlingsfrist på 7 hverdage for behandlingen af de klager, der efter lovforslaget fortsat har opsættende virkning. Opfyldelsen af disse krav forudsætter et øget beredskab i patientklagenævnene, antagelse af yderligere suppleanter til nævnene, styrkelse af sekretariatsfunktionen bl.a. med henblik på afrapportering m.v. Det er ligeledes behæftet med usikkerhed at vurdere de økonomiske konsekvenser af disse yderligere krav til nævnenes sagsbehandling.

På grundlag af talmateriale modtaget fra Indenrigsministeriet skønner Justitsministeriet, at de samlede merudgifter til patientklagenævnene som følge af lovforslaget vil andrage ca. 4 mio.kr.

Vedrørende udskrivningsaftaler bemærkes, at der, jf. pkt. 7.2 ovenfor, er tale om en præcisering af almindelig gældende praksis for en god og hensigtsmæssig tilrettelæggelse af psykiatriske patienters udskrivning, sådan som dette bl.a. hidtil er sket med udskrivningskonferencer, udsendelse af udskrivningsbreve og anden nødvendig kontakt til myndigheder m.v.

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser, der medfører yderligere krav til de fysiske rammer på de psykiatriske afdelinger. Som nævnt i afsnit 4.3. i de generelle bemærkninger til lovforslaget, søger regeringen imidlertid afsat en pulje på 400 mio. kr. over 3 år til medfinansiering af amtslige udgifter til forbedringer for psykiatriske patienter, herunder især til modernisering af psykiatriske afdelinger og hospitaler. Medfinansieringen indebærer, at den samlede